

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/435/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512207403
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8512207403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom v právnej veci žalobkyne V. K., nar. X.X.XXXX, B. C., S. XX, proti žalovanému M. W., nar. XX.X.XXXX, B. C., S. XX, právne zastúpenému Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, Okružná 65, o zaplatenie 4.950,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Náhradu trov konania súd účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.11.2012 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 4.720,- eur s 9 % úrokom ročne od podania žaloby, ako aj náhrady trov konania. K podaniu doručenému súdu 28.12.2012 pripojila „opravenú žalobu“, v zmysle ktorého podania žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 4.950,- eur s 9 % úrokmi ročne od podania žaloby a na náhradu trov konania. Uvedené podanie súd postupom podľa § 41 ods. 2 O.s.p. podľa jeho obsahu posúdil ako návrh na pripustenie zmeny žaloby, pričom zmenu žaloby v zmysle uvedeného podania pripustil uznesením č.k. 1C/435/2012 - 18 zo dňa 13.2.2013. Uplatnený nárok na zaplatenie sumy 4.950,- eur požadovala z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré podľa nej vzniká na strane žalovaného tým, že žalovaný užíva bez akejkoľvek náhrady aj jej spoluvlastnícky podiel na ich spoločných veciach. Poukazovala na to, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/85/2010 - 98, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.11.2010, bolo rozvedené manželstvo účastníkov konania, pričom po rozvode nedošlo k vyporiadaniu BSM. Poukazovala správanie sa žalovaného voči nej, pre ktoré opustila spoločnú domácnosť ešte pred rozvodom manželstva, uviedla, že v ich rodinnom dome ostal bývať žalovaný spolu so synom, ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti, pričom ona sa s dcérou odsťahovala a žije v podnájme, preto má mesačne zvýšené náklady, uviedla, že žalovaný užíva celý dom, aj motorové vozidlo, vyhradzuje si užívanie akoby bol výlučný vlastník, čím jej vzniká škoda a žalovaný sa na jej úkor obohacuje. Uviedla, že zisťovala prostredníctvom realitných kancelárií obvyklú cenu za prenájom rodinného domu, pričom jej bolo oznámené, že v priemere mohla požadovať 450,- eur, čo ona spriemeruje na sumu 350,- eur, z čoho jedna polovica predstavuje 175,- eur, preto

-X- XC/XXX/XXXX

žiada vydať (za užívanie rodinného domu žalovaným) bezdôvodné obohatenie vo výške 4.200,- eur za 24 mesiacov, a to od 1.12.2010 (kedy už účastníci konania boli právoplatne rozvedení) do 1.12.2012 - na pojednávaní upresnila, že vychádzala z ponúk nehnuteľností a zo správy spoločnosti Axis Real Estate, s.r.o., ktorá jej dávala odhad ceny domu aj ku konaniu o vyporiadanie BSM, kde uviedli 135.000,-

eur, znalec ho potom ohodnotil na 130.000,- eur. Ďalej poukázala na to, že pri určovaní výšky toho bezdôvodného obohatenia vychádzali podľa ponúk nájmu bytov, kde zhruba prenájom 3-izbového bytu vychádzal na 350,- eur mesačne vrátane energií, domy v ponuke neboli, pričom súčasťou domu je aj garáž a takto bola ustálená výška bezdôvodného obohatenia, resp. obvyklého nájmu za dom, vo výške 450,- eur, pričom ona to spriemerovala na 350,- eur, pretože za energie v dome platili 150,- eur a ročne mali preplatky zhruba po 500,- eur, žalovaný ju nikdy nevyzval na to, aby sa podieľala na nákladoch na prípadné úpravy domu a zakazuje jej vstup do domu. V súvislosti s užívaním motorového vozidla účastníkov žalovaným požadovala sumu po 30,- eur mesačne taktiež za dobu 24 mesiacov, kde poukazovala na to, že v požičovni vyjde prenájom auta 30,- eur denne. Zostávajúcu časť žalovanej istiny vo výške 30,- eur požadovala z titulu zaplatenia za „znalecký posudok“ realitnej kancelárii.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu 25.2.2013, uviedol, že voči žalobkyni nemá žiadne dlhy, namietal žalobkyňou uvádzané dôvody opustenia spoločnej domácnosti, pripustil zároveň, že medzi účastníkmi boli hádky, a to podľa jeho tvrdení kvôli nevere žalobkyne, popieral, že by žalobkyni bránil v užívaní spoločného rodinného domu, uviedol, že žalobkyňa sa nepodieľa na povinných poplatkoch týkajúcich sa uvedenej nehnuteľnosti, ani na údržbe, poukázal na to, že žalobkyňa ho žiadala listom o užívanie motorového vozidla, náklady spojené s jeho prevádzkou však podľa žalovaného odmietala spolufinancovať, k poplatku za znalecký posudok uviedol, že on dom neprenajímam, ani posudok neobjednal, preto by požadovaný poplatok mala znášať sama žalobkyňa. Na nariadenom pojednávaní ďalej prostredníctvom svojho právneho zástupcu doplnil, že bezdôvodné obohatenie je možné vydať iba vtedy ak ide o užívanie veci bez právneho titulu, pričom on je vlastníkom dotknutých vecí, že nijako nebránil žalobkyni v užívaní nehnuteľnosti, že celú nehnuteľnosť neužíva, užíva dve izby a žalobkyni nič nebráni vrátiť sa do domu a bývať tam, poukázal na to, že čo sa týka osobného motorového vozidla, keďže toto je 16-ročné, po rozvoде bolo potrebné vynaložiť zhruba 1.700,- eur na jeho údržbu, pričom žalobkyňa odmietla uhradiť alikvotnú časť pripadajúcu na jej podiel na danej veci, preto jej užívanie tohto vozidla neposkytol, nakoľko to podmieňoval úhradou danej sumy. Podanú žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť. Na pojednávaní okrem iného uviedol, že žalobkyňa sama si prišla po rozvoде manželstva po veci, keby jej bránil vo vstupe do domu, tak sa ani k týmto veciam nedostane, prišla taktiež do domu s realitnou maklérkou, kedy dom nafotili, po polroku prišli znovu a urobili video, ktoré malo slúžiť ako prezentácia na internete, po právoplatnosti rozvoču prišla žalobkyňa s dcérou, kedy im povedal nech sa vrátia, že tam môžu bývať čo bolo razantne odmietnuté s tým, že v žiadnom prípade ona s ním bývať nebude. Poukázal na to, že náklady na bývanie v dome sú 150,- eur mesačne, pretože ušetrí niečo na plyne preto, že vykuruje aj drevom, pričom za drevo platí od 300,- do 400,- eur, podľa toho aké drevo sa mu podarí zaobstarať a akú dopravu. Čo sa týka používania auta, poukazoval na to, že žalobkyňa nebola dobrý šofér a bál sa, že sa môže stať niečo jej, prípadne, že rozbije auto. Po žalovaného žalobkyňa ho po rozvoču pýtala auto asi 3 až 5-krát predtým ako mu poslala list, avšak odmietala sa podieľať na nákladoch spojených s užívaním auta, na nich sa nijako nevedeli dohodnúť. Uviedol tiež, že žalobkyňa v dome môže bývať, že on užíva jednu izbu, syn účastníkov tiež jednu izbu, obývačka a kuchyňa sú spoločné a sú tam

-X- XC/XXX/XXXX

ešte voľné izby, zároveň uviedol, že žalobkyňa je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, domu po jej rodičoch, takže mohla bývať aj tam, nemusela zháňať výlučne nájom. Taktiež poukázal na to, že čo sa týka oznámení žalobkyne podaných policajnému zboru voči jeho osobe, ani v jednom konaní nebolo preukázané, že by sa voči nej dopustil nejakého priestupku, v konaní vedenom prokuratúrou vypovedali aj deti účastníkov - odlišne od popisu jeho konaní žalobkyňou, nebolo mu ani vznesené obvinenie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením obsahu podanej žaloby, výpisu z LV č. XXXX vedeného pre k.ú. B. C., potvrdenia o výške obvyklého mesačného nájomného zo dňa 21.11.2012, žiadosti o dohodu pri používaní spoločného automobilu, návrhu na prejednanie priestupku, potvrdenia o podaní oznámenia o priestupku proti občianskemu spolunažívaní, príjmového pokladničného dokladu z 21.11.2012, podania žalobkyne doručeného súdu 28.12.2012 a upraveného znenia žaloby, vyjadrenia žalovaného doručeného súdu 25.2.2013, faktúry č. 201118 a súvisiaceho príjmového pokladničného dokladu, elektronickej komunikácie účastníkov konania zo 16.8.2012,

ostatného spisového materiálu a zistil, s prihliadnutím na skutočnosti známe súdu z jeho činnosti vo veci vedenej pod sp. zn. 1C/99/2012, tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/85/2010 - 98 z 26.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2010, bolo rozvedené manželstvo účastníkov konania. Počas trvania manželstva účastníci, okrem iného, nadobudli rodinný dom súp. č. XXX stojaci na parcele registra C parc. č. XXX/X a evidovaný na LV č. XXXX vedenom pre k.ú. B. C., ako aj osobné motorové vozidlo Renault Megane Scenic. Uvedené veci od opustenia spoločnej domácnosti účastníkov žalobkyňou užíva žalovaný, s ktorým býva syn účastníkov, ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti. Žalobkyňa spolu s dcérou účastníkov býva v prenajatom byte. Podľa tvrdení žalobkyne žalovaný jej zakazuje vstup do domu, rovnako ho asi 10-krát ústne žiadala o užívanie auta, následne ho o jeho užívanie požiadala písomne listom z 1.7.2011, pričom navrhla, aby žalovaný mal auto vždy do 15.-teho dňa v mesiaci a ďalšie dva týždne ona - uvedená výzva neobsahuje návrh dohody o znášaní nákladov spojených s užívaním predmetnej veci. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote na tunajšom súde návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania (príslušné konanie je vedené pod sp. zn. 1C/99/2011, doposiaľ nie je právoplatne skončené), obaja účastníci sú stále bezpodielovými spoluvlastníkmi vyššie uvedeného rodinného domu a motorového vozidla.

Žalobkyňa požaduje od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia, a to sumy 4.200,- eur z dôvodu užívania rodinného domu účastníkov žalovaným, ktorú sumu určila podľa potvrdenia spoločnosti Axis Real Estate, spol. s r.o. zo dňa 21.11.2012 o výške obvyklého mesačného nájomného (ktoré žalobkyňa v žalobe označila ako znalecký posudok, za ktorého vystavenie zaplatila menovanej spoločnosti 30,- eur, ktorých zaplataenie požadovala od žalovaného taktiež v tomto konaní), podľa ktorého obvyklá výška nájomného u rodinného domu v danej lokalite v uvedenom stave je 450,- eur vrátane energií za mesiac, ktorú sumu žalobkyňa spriemerovala na 350,- eur mesačne a od žalovaného požaduje z tejto sumy polovicu - teda 175,- eur mesačne za obdobie 24 mesiacov (od 1.12.2010 do 1.12.2012) - potvrdenie bolo vystavené na cenu obvyklého nájmu rodinného domu, pričom však v čase jeho vystavenia rodinné domy v danom mieste v ponuke nájmov neboli. Z dôvodu užívania motorového vozidla účastníkov výlučne žalovaným, požaduje žalobkyňa od žalovaného

-X- XC/XXX/XXXX

vydanie bezdôvodného obohatenia tiež za 24 mesiacov, a to vo výške po 30,- eur mesačne, teda spolu 720,- eur.

Žalovaný popieral bránenie užívania rodinného domu žalobkyňi - podľa neho žalobkyňa v danom dome môže bývať, on užíva jednu izbu, rovnako aj syn účastníkov, kuchyňa a obývací izba sú spoločné a v dome sú aj ďalšie izby; potvrdil skutočnosť, že odmietol žalobkyňi umožniť užívanie motorového vozidla, čo opieral najmä na neochotu žalobkyne podieľať sa na nákladoch spojených s jeho užívaním.

Žalobkyňa uplatnila v konaní o vyporiadanie BSM nárok na zaplataenie sumy 5.000,- za to, že nemohla užívať spoločný dom; uznesením 1C/99/2011 - 352 z 11.1.2013 súd navrhované rozšírenie žaloby v konaní 1C/99/2011 nepripustil.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Podľa § 146 ods. 1 OZ, ak dôjde medzi manželmi k nezhode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva, rozhodne na návrh niektorého z nich súd.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

Súd nemal nijako preukázané zákonné predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v súvislosti s tým, že po rozvoze manželstva účastníkov býva v ich rodinnom dome on a taktiež v súvislosti s výlučným užívaním motorového vozidla účastníkov iba žalovaný - účastníci konania, hoci už nie sú manželmi, sú stále bezpodielovými spoluvlastníkmi tak rodinného domu, ako aj dotknutého osobného motorového vozidla, teda každý z nich je stále vlastníkom každej z týchto vecí v celom rozsahu (nie v podiele), pričom v dôsledku tejto skutočnosti ohľadne užívania týchto vecí (v rozhodnom období - teda

-X- XC/XXX/XXXX

v období za ktoré žiadala žalobkyňa vydanie bezdôvodného obohatenia) nebolo preukázané, že by ich teda žalovaný užíval bez právneho dôvodu, alebo na základe neplatného právneho úkonu či na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako ani, že by ich užívaním dosahoval majetkový prospech, ktorý by bolo možné považovať za majetkový prospech z nepoctivých zdrojov.

Čo sa týka nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania rodinného domu žalovaným, súd nemal nijako preukázané, že by žalobkyňa bola nútená odsťahovať sa z domu účastníkov pre dôvody, ktoré v konaní uvádzala, pričom nijako nespochybnila ani poukazy žalovaného na výpovede detí účastníkov pred prokuratúrou, ktorých obsah mal vyvrátiť obvinenia žalobkyne voči žalovanému (zároveň, napriek tomu, že v samotnej výpovedi uvádzala, že nemá vedomosť ako dopadli konania voči žalovanému vedené na základe jej oznámení podaných pre jeho správanie k nej, z jej vyjadrenia po výzve podľa § 120 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že žalovaný nebol príslušnými orgánmi uznaný vinným či už zo spáchania priestupku alebo trestného činu voči žalobkyňi), nepredložila žiaden relevantný dôkaz o konaní žalovaného voči nej, za ktoré by niesol či už trestnoprávnu alebo priestupkovú zodpovednosť, pričom takéto konanie nemôžu preukazovať samotné v konaní predložené potvrdenie o podaní oznámenia o priestupku či návrh na prejednanie priestupku - tieto zaznamenávajú iba obsah tvrdení, resp. obvinení, samotnej žalobkyne - nie sú však pre súd dokladom o tom, že k tým uvedeným skutočnostiam naozaj došlo, nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by jej žalovaný zakazoval vstupovať do domu, resp. inak bránil dom užívať - nespochybnila ani tvrdenie žalovaného, že tesne po rozvoze jej s dcérou povedal nech sa vrátia, že v dome môžu bývať, čo odmietla, ani nepredložila žiaden dôkaz o tom, že by sa voči žalovanému užívania rodinného domu domáhala napr. tak, ako sa domáhala užívania motorového vozidla - pričom už z tejto skutočnosti možno podľa súdu vyvodiť záver, že žalobkyňa sa z rodinného domu účastníkov odsťahovala z vlastnej vôle (nie z dôvodu ňou uvádzaného správania sa žalovaného voči nej) a sama nemala záujem v ňom po rozvoze bývať. Opätovne treba zdôrazniť, že

každý z účastníkov je stále vlastníkom domu v celom rozsahu (dom stále patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva) a teda žalovaný neužíva žiaden podiel žalobkyne a rodinný dom v žiadnom prípade neužíva bez právneho dôvodu, a tiež ho neužíva ani, ako je už uvedené vyššie, na základe neplatného právneho úkonu či na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, a rovnako nemožno mať za to, že by žalovaný užívaním rodinného domu dosahoval majetkový prospech z nepoctivých zdrojov, ktorý by bol povinný vydať žalobkyňi.

Ďalej treba uviesť, že dôvodnosť žalobkyňou požadovanej výšky bezdôvodného obohatenia z dôvodu užívania rodinného domu odvodzovanej od výšky obvyklého nájomného podľa predloženého potvrdenia realitnej kancelárie nebola náležite preukázaná. Žalobkyňa vychádzala z potvrdenia realitnej kancelárie z 21.11.2012 ktoré malo preukazovať obvyklú výšku nájomného za rodinný dom vrátane energií (bez bližšej špecifikácie pomeru samotného nájomného a ceny za energie), pričom sama žalobkyňa uviedla, že v čase vyhotovenia uvedeného potvrdenia neboli v dotknutom mieste v ponuke na nájom žiadne domy, vychádzalo sa z nájmu bytov kde zhruba prenájom 3-izbového bytu vychádzal na 350,- eur mesačne vrátane energií (ani tu však nebolo preukázané akú časť na uvedenej sume predstavuje nájomné a akú cena energií). Vystáva preto otázka či možno vyššie uvedené potvrdenie príslušnej realitnej kancelárie považovať za relevantné potvrdenie o „obvyklom“ nájomnom za rodinný dom a z neho odvodzovať výšku prípadného bezdôvodného obohatenia - podľa súdu z vyššie uvedených dôvodov v žiadnom prípade nie.

-X- XC/XXX/XXXX

Z vyššie uvedených dôvodov súd zamietol žalobu v časti žalovanej istiny vo výške 4.200,- eur požadovanej titulu, že rodinný dom po rozvoze manželstva účastníkov užíva žalovaný a súčasne zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov z uvedenej sumy, nakoľko pokiaľ nebola v konaní preukázaná dôvodnosť samotného uplatneného nároku na zaplatenie uvedenej sumy 4.200,- eur, nemožno priznať ani právo na zaplatenie príslušenstva požadovaného z takejto istiny.

Sumu 30,- eur, ktorú zaplatila žalovaná za vyššie uvedené potvrdenie o obvyklom nájomnom realitnej kancelárii súd považuje taktiež za príslušenstvo žalovanej sumy 4.200,- eur - a to za náklady spojené s uplatnením uvedenej pohľadávky (§ 121 ods. 3 OZ). Vzhľadom na zamietnutie žaloby v časti samotnej žalovanej istiny 4.200,- eur zamietol súd žalobu z vyššie uvedených dôvodov aj v časti tohto príslušenstva, a zároveň aj v časti požadovaných úrokov zo sumy 30,- eur, nakoľko žiadne zákonné ustanovenie neumožňuje priznať právo na zaplatenie príslušenstva vo forme úrokov (pozn. s ohľadom na všetky skutočnosti úrokov z omeškania) z iného príslušenstva samotnej pohľadávky.

Čo sa týka požadovanej sumy 720,- eur ako bezdôvodného obohatenia v súvislosti s užívaním motorového vozidla patriaceho do BSM účastníkov iba žalovaným, ani tu súd nemal preukázané, že by žalovaný toto vozidlo užíval bez právneho dôvodu, na základe neplatného právneho úkonu či na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, a rovnako nemožno mať za to, že by žalovaný užívaním motorového vozidla dosahoval majetkový prospech z nepoctivých zdrojov, ktorý by bol povinný vydať žalobkyňi. Žalobkyňou požadovaná suma 720,- eur nebola v konaní podložená vôbec žiadnym dôkazom. Samotný žalovaný síce potvrdil, že ho žalobkyňa vyzývala aby jej umožnil užívať ich spoločné vozidlo, avšak namietal, že táto nebola ochotná znášať náklady spojené s jeho užívaním a preto jej užívanie vozidla neumožnil. Žalobkyňa síce na pojednávaní tvrdila, že náklady spojené s užívaním vozidla navrhovala aby znášali pomerne, jej písomná výzva z 1.7.2011 však takýto návrh neobsahuje a čo sa týka toho, že by toto navrhovala žalovanému pri ústnych výzvach na umožnenie užívania vozidla, uvedené nijako nepreukázala, nepredložila ani nenavrholo v tomto smere žiadne dôkazy a žalovaný takéto skutočnosti popieral. Odhliadnuc od uvedeného, je zrejmé, že účastníci sú stále bezpodielovými spoluvlastníkmi dotknutého motorového vozidla, preto, ako je už vyššie uvedené, samotné užívanie motorového vozidla žalovaným neznamená, že by sa obohacoval a na druhej strane stále sa na práva a povinnosti účastníkov vo vzťahu k užívaniu motorového vozidla vzťahuje úprava zakotvená v § 146 ods. 1 OZ, preto ak tu bola (čo preukázateľne bola) medzi účastníkmi nezhoda o ich právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva osobného motorového vozidla, bolo skôr dôvodné

podať návrh na úpravu práv a povinností účastníkov v súvislosti s vlastníctvom tohto motorového vozidla a jeho užívaním.

Z uvedených dôvodov súd zamietol žalobu aj v časti požadovaného vyplatenia bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vyplývať z užívania motorového vozidla po rozvode manželstva účastníkov iba žalovaným, a súčasne zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov zo sumy 720,- eur, nakoľko pokiaľ nebolo v konaní preukázané právo a dôvodnosť samotného nároku na zaplatenie uvedenej istiny, nemožno priznať ani právo na zaplatenie príslušenstva požadovaného z tejto istiny.

Súd tiež dodáva, že žalobkyňa v žalobe zároveň uvádzala, že tým, že rodinný dom a motorové vozidlo účastníkov užíva výlučne žalovaný, vzniká jej škoda - výšku škody,

-X- XC/XXX/XXXX

v čom škoda spočíva a najmä zavinenie žalovaného na vzniku škody a príčinnú súvislosť medzi takýmto zavinením a vznikom škody však nijako nepreukazovala, v tomto konaní žalované nároky odvodzovala výlučne z bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť na strane žalovaného, preto sa súd otázkou vzniku škody na strane žalobkyne a prípadnej zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu nezaoberal.

Rovnako treba podotknúť, že v konaní bolo poukazované aj na to, že žalobkyňa spláca úvery (ako uviedla na pojednávaní vo výške po 177,- eur), ktoré, ako je súdu známe z jeho činnosti vo veci 1C/99/2011, boli použité na nadobudnutie rodinného domu, pričom z predloženej elektronickej komunikácie účastníkov vyplýva, že na všetkých týchto výdavkoch sa žalobkyňa podieľa po rozvode sumou o čosi vyššou ako žalovaný, čo však bude predmetom vyporiadania BSM účastníkov v konaní 1C/99/2011 (§ 150 ods. 1 veta druhá OZ), a tiež ani tvrdenia žalobkyne o tom, že platí daň za dom a jeho poistenie nemohli byť podkladom na vyhovie žalobe vzhľadom na žalobkyňou prezentovaný dôvod vzniku požadovaného bezdôvodného obohatenia (žalobkyňa totiž nežiadala vydanie obohatenia vzniknutého tým, že žalovaný sa nepodieľa na platbách uvedenej dane a poistenia domu).

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorý však v konaní nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Žalobkyňa bola v konaní neúspešná. Z uvedených dôvodov súd účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

-X- XC/XXX/XXXX

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.